

Az érintés az Újszövetségben.

Az általános vallástörténetből ép úgy, mint az Ótestamentumból is ismeretes, hogy a megérintésnek és különösen a kézfeltételnek milyen fontos hatásai vannak. A szent érintése különös természetfeletti hatásokat idéz elő. Az újszövetségben is számos esetet találunk arra nézve, hogy az érintés különös természetesi és szellemi erőknél és képességeknek a közlésével van összekötve.

Az evangéliumok számos helye bizonyítja, hogy Jézus kezének pusztán megérintésével csodás gyógyításokat végzett, de sőt az Acta szerint ugyanilyen módon hasonló csodákat végeztek az apostolok is. Lk. 4, 40. megemlíti, hogy a kire Jézus a kezét rátette, meggyógyult. Mk. 1, 40-45. Mt. 8, 1-4. Lk. 5, 12-16. szerint poklos embert gyógyított meg az érintéssel Jézus, Mk. 8, 29, 31. Mt. 8, 14, 15. Lk. 4, 38, 40. szerint pedig Péternek a napát hagyta el az Úr érintésére a forró láz. Mt. 9, 27-30. két vaknak, Mk. 8, 23-28. a bethsaidai vaknak ilyen módon való meggyógyításáról beszél. Ez utóbbinál érdekes, hogy Jézus a földre köpött és a nyálával csinált sarat keni a vak szemére. (v. ö. János 9, 6.) Rokon ezzel Mk. 7, 31-37. a hol egy süketnémát gyógyít meg úgy, hogy hüvelykujját a nyomorék fülébe dugja, majd miután köpött, megérintette a nyelvét is, aztán felfohászkodva meggyógyította a beteget. A kapernaumi százados fiának a meggyógyításáról szóló elbeszélésben, de csak Mt. 8, 8 és Lk. 7, 7-ben, magát Jézust is meglepi a százados ama kijelentése, hogy ne is fáradjon az Úr hozzá, csak távolból parancsolja meg a fiú meggyógyítását. Ján. 4, 50 szerint azonban Jézus nem az atya kérésére, hanem a maga jószántából gyógyítja meg a beteget, míg a századosnak csak az az érdeme, hogy hitt Jézus ilyen nagy erejében és hatalmában is. Mt. és Lk. adata érdekesebb azért, mert ebben ama kor általános hite nyer kifejezést, hogy az Isten lelkével és erejével eltöltött kegyesnek tér és idő korlátait nem ismerő természetfeletti hatalma van. Jairus kérésében már ismét azt a hitet látthatjuk, a mely a közvetlen megérintéshez köti a csodás hatást. Miközben Jézus a beteghez megy, érdekes eset történik vele, a mely azt a szintén általános hitet mutatja, hogy a szentnek még a ruhája érintése is hatásos. A vérfolyásban szenvedő asszony ezért igyekszik a nagy tolongásban Jézushoz férkőzni. De igen

érdekes, hogy Mk. 5, ³⁰ szerint Jézus azonnal észreveszi, hogy őt megérintették, s hogy erő származott ki belőle. A dolog tehát úgy tűnik fel, mintha Jézusban villamosságszerű erő-anyag volna felhalmozódva, a mely a pusztá érintésre úgy az érintőt, mint az erő birtokosát megilleti. (Mk. 5, ²¹⁻⁴³. Mt. 9, ¹⁸⁻²⁶. Lk. 8, ⁴¹⁻⁵⁶.)

Lk. 6, ¹⁹ megjegyzi, hogy az egész sokaság igyekezett Jézust megérinteni, mert általános volt az a hit, hogy az ilyen érintkezés csodás gyógyításokat eredményez. Hogy ezt a hitet mennyire túl is hajtották, arra nézve érdekes adat Ap. Csel. 5, ¹⁵, a mely szerint Jerusalemben lakosai az utcákra hordották ki az ágyban fekvő betegeiket, hogy az arra haladó Péternek legalább az árnyéka essék azokra. Hasonlót mond Ap. Csel. 19, ¹² is, hogy Pálnak még a zsebkendőit és a kötényt is elhordták a betegekre, mert hitték, hogy azok által is gyógyulást nyerhetnek.

Hogy pedig az apostolok is képesek voltak a kézfeltétellel betegeket gyógyítani, azt bizonyítja Act. 3, ⁷, 9, ⁴¹, 14, ³, 28, 8. Jak. 5, ¹⁴. Ezt a képességet pedig Mk. 16, ¹⁸ és Lk. 10, ¹⁹ szerint magától az Úrtól nyerték az ő lelkének a közlése következtében. Mert a Lélek birtokával sokféle képesség és kegyadomány jár együtt. (I. Kor. 12. és 14. Act. 2, ⁸⁻¹¹. 10, ⁴⁶⁻⁴⁷. 1, 8. Mt. 10, ¹⁹⁻²⁰.)

Az érintés vagy kézfeltétel azonban nemcsak természeti, hanem szellemi hatásokat is képes előidézni, a mi még a legmeglepőbb csodagyógyításnál is sokalta érdekesebb. Mk. 10, ¹³⁻¹⁶. Mt. 19, ¹³⁻¹⁵. Lk. 18, ¹⁵⁻¹⁷-ben olvassuk, hogy Jézus a gyermekeket kézfeltétellel megáldotta. Az ilyen megáldásnak azonban az áldást fogadónál a tisztaszívűség volt a feltétele (Mk. 6, ⁵. Act. 8, ²⁰). Sőt az igazán hívők a kézfeltétel áldó erejét nemcsak érezni, hanem másokra átvinni s így terjeszteni is képesek voltak.

De még az áldásnál is érdekesebb a kézfeltételnek a szentlélek közlésével való összefüggése. Az Acta szerzője több ízben kitér a Szentlélek közléseire. Sokszor úgy látszik, mintha a keresztséggel függene az össze, s annak volna a járuléka (Mk. 1, 8. Ján. 1, ³³. s párh. 3, ⁵⁻⁸. Act. 1, ⁵. I. Kor. 12, ¹³). De ez csak látszat. A keresztséggel ugyan mindig egy új lélek, új érület, új életirány felvétele jár együtt, de ennek a változásnak a keresztség nem oka, hanem következménye, mert csak az vette fel a megtérés keresztségét, aki arra a megtérésre már bensőleg elkészült. A keresztségtől pedig a Szentlélek birtoka el is maradhatott. A tanítványok is Act. 1, ⁵-ben még csak az ígértét veszik a Szentléleknek. Act. 8, ¹⁴⁻¹⁶ szerint pedig a Fülöp diakonus által megtérített és megkeresztelt samaritanusok csak akkor veszik a Szentlelket, a mikor az apostolok küldöttei János és Péter kezeit rájuk teszik. Hasonlóképp Act. 19, ¹⁻⁷-ben azt olvassuk, hogy az Apollós által megtérített efezusiak még csak

nem is tudták, hogy Szentlélek is van, pedig már meg voltak keresztelve. S a Szentlelket és ennek ajándékait, a nyelvbeszédet és a prófétálás képességét csak akkor veszik, a mikor Pál őket a Krisztusba bemerítve, kézfeltétellel megáldja. Hogy a Szentlélek vétele nem függ össze a keresztséggel, azt bizonyítja még Act. 2, 1, 38. 5, 32. 10, 44. 15, 8. Lk. 11, 13. Ján. 3, 34. 7, 39. 20, 22. Sőt vannak helyek, a melyek szerint a Szentlélek közlése a keresztséget meg is előzte. Ezt látjuk azt aethiopiai embernél Act. 8, 25-40. Saulnál Act. 9, 17-18. Corneliusnál Act. 10, 44. v. ő. 11, 15-17. A szentlélek vétele tehát nem a keresztséggel, hanem az emberi lélek bizonyos állapotával állt szoros összefüggésben. Act. 8, 9-24. 5, 3. 9. 7, 51. Ef. 4, 30. I. Thess. 5, 19. Mt. 12, 31. Mk. 5, 28.

A Szentlélek közlését különben az újszövetség sokszor köti érzéki formákhoz. Így Mt. 3, 16. Mk. 1, 10. galamb, Act. 2, 3-4 pedig kettős tüzes nyelvek alakjával ruhazza fel a Szentlelket. De bennünket legjobban érdekel az, hogy a kézfeltétellel kapcsolatban azt össze. Act. 8, 17 szerint a samaritanusok csak akkor nyerik a Szentlelket, a mikor Péter és János imádkozván kezüket a fejükre teszik. Simon Magus is arra kéri Pétert, ruhazza fel őt azon hatalommal, hogy a kezének feltevésével ő is közölhesse a Szentlelket és annak áldásait. I. Tim. 4, 14. II. Tim. 1, 6 szintén azt bizonyítja, hogy a kézfeltétellel függ össze annak az ajándéka, ezért inti Pál óvatosságra Timótheust (I. Tim. 5, 22.), hogy elhamarkodva senkire se tegye rá a kezét.

De különösen érdekes a Pál megtérésénél (Act. 9, 1-22.) szereplő Ananias kézfeltétele. Saul ugyanis, a mikor a damaskusi úton megjelent neki az Úr, elveszítette a szemvilágát. Mikor aztán így világtalanul az ismeretlen Júdás házában várta az Úr szabadítását, látomásban látta, amint hozzá közeledik Ananias, s kezének érintésével megszabadítja őt a vakságtól. Ez esetben Ananias kézfeltételének kettős hatása van, nevezetesen ép az, a mivel e tanulmány foglalkozik: a csodás gyógyítás és a Szentlélek közlése. Csak ezután veszi még fel a keresztséget s így a Szentlélek közlése itt sem a keresztséggel, hanem a kézfeltétellel áll összefüggésben.

Ennek a történetnek azonban egyik jellemző mozzanatából érdekes következtést is vonhatunk. Ananias mint az Úr megbizottja megy Saulhoz, hogy kezének feltételével gyógyítsa meg őt. Ha az eddigi adatokat megfigyeltük, észrevehettük, hogy a kézfeltétel és általában az érintés csakis azok részéről volt eredményes és áldásos, a kik az Úrnak kiküldöttel, megbizottai voltak. Ebből érthető, hogy bár meg voltak keresztelve, mégis sem Simon Mágus, sem pedig az ő hívő társai nem voltak birtokában a kézfeltétellel való csodatevésnek vagy szellemi adományok közlésének. Az Úrnak ezen felhatalmazását plántálták tovább az

apostolok, a mikor az evangélistákat, a presbytereket stb. kézfeltétellel kiküldötték. (I. és II. Tim. Act. 6, 6. és 13, 3.). Ez esetekben is azonban a kézfeltétellel mindig összefügg a buzgóság és a szentség lelkének a közlése is.

Az eddigi vizsgálódás alapján a következő eredményt állapíthatjuk meg. A kézfeltétellel illetőleg a megérintéssel, de sőt a szent emberrel vagy annak birtokában lévő tárgyakkal való érintkezéssel nemcsak fizikai, hanem szellemi erők közlése van összekötve. A fizikai erők közlése gyógyulást okoz, a szellemi erők közlése pedig különböző képességeket ad, vagy éppen magát az isteni Szentlelket szerzi meg a megtért hívő embernek. De a kézfeltétel és megérintés e csodás, természetfeletti hatásait csakis az Isten különösen kiválasztott emberei képesek másokkal közölni.

Raffay Sándor.